

PRZYLISZ (2) *av*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Nazbyt, za bardzo (2) :

a. *W połączeniu z przysłówkiem (2) : á nie tylko mi fie nie zda ábym málo około tey to miłości powiedział/ ále mi fie thák widzi/ że przyliż wiele GórnDworz B4; [Siodme aby fię panna warowała taⁿcza. bo wiele zlego ieft przilifz prziflo przes taniec ZachŻyw Bv].*

Połączenie: »ani nazbyt ... ani przylisz« (1): wżákoż y o tym mogłoby fie fzyroce mowić/ iáko j o żenie ktorego czáfu człowiek poiąć iá ma/ áby fynowie/ áni názbyth dáleko byli od lat oiczowfkich/ áni theż przylifz blisko. GórnDworz Hh4v.

b. *[W połączeniu z przymiotnikiem:*

Połączenie: »barzo ... przylisz«: To co mi Themiftocles powiedział/ byłáby rzecz/ po iedney ftronie bárzo pożyteczna/ Ale po drugiej ftronie/ przylifz nieśpráwiedliwa ErazmJęzyk H5v (Linde).]

Cf PRZEZLISZ

DDJ